

Osada **Předbořice** je rovněž staršího založení typu "okrouhlíce" kolem návsi jsou umístěny jednotlivé, zemědělské usedlosti. Po ní se podle A. Sedláčka (Místopisný slovník historický království Českého) nazýval 1444 Jan z Duba a z Předbořic. Předbořice patřily do klášterství louňovického kláštera. Od vypálení louňovského kláštera (v srpnu 1420), formálně od r. 1437, zápisem císaře Zikmunda se stalo novou vrchností město Tábor. V dobách předhusitských spadaly pod rychtu v Libouni. Rychtář v Louňovicích je znám až v r. 1530. Z dob táborského panství jsou známy některé údaje o Předbořicích. Kolem roku 1500 bylo v Předbořicích 9 osedlých na 13 lánech. V roce 1503 a 1547 bylo ve vsi 10 osedlých v roce 1530 12 osedlých. V r.1502 byli ve vsi 4 držitelé 1 lánu; 3 osedlí drželi 1 a 1/2 lánu; 2 osedlí drželi 2 lány a více. Mimoto byli v osadě jeden podsedecký držitel celého lánu a výsadní krčma. Roční plat z 1 lánu v roce 1530 bylo 48 grošů; celkové zatížení 75 grošů ročně. Překvapivě nízká královskou („hromniční“) berně v Předbořicích 27 grošů z lánu místo obvyklých 36 grošů mohla mít počátek ve starých později zaniklých služebnostech.

Z dob táborského panství se zachoval seznam obyvatel kolem r. 1500

Vávra	36 grošů
Oldřichová /Jaroslav/	36 grošů
Hrůza (měl asi 3 lány)	48 grošů
Hrajovec	48 grošů
Hurt(jméno, „po chalupě“ se udrželo dodnes)	36 grošů
Zika	24 grošů
Šoch	24 grošů
Mach z Kamberka v Předbořicích	24 grošů
Václav, Panochův syn z Hrajovice	24 grošů
Jakub z Hrajovic s Urbanem z Labů	24 grošů
Mach z Labů	12 grošů
Mikuláš s Radkem	všichni jen 12

V dobách táborského panství nebyli povinni robotou, jak tomu bylo jinde, měli za povinnost jen platit úrok.

V r. 1547 získal Předbořice po konfiskaci táborského zboží Jan z Pernštejna. L. 1548 koup. k Popovicům (A Sedláček), ale již r. 1552 Kryštof Skuhrovský zastavil ves bez řeky Regině z Otradovic (*Monografie*). Roku 1651 (Seznam podle víry z r. 1651 je součástí kamberského panství Maxmiliána ze Švendy.

Usedlosti podle berní ruly

	Σ	Polí má a osívá			chová				
		ozim	jař	potah	krav	jal.	ovcí	sviní	
Sedláci									
Jan Michálek	50	13	10	4	6	3	4	7	
Pavel Čapek	36	11	10	3	4	4	7	8	
Jan Valoušek	35	10	9	3	4	3	6		
Jan Čapek 1652	21	7	5	3	2	2		7	
Matěj Nezavdal	50	12	8	2	4	2	9	7	
Pavel Pacha	30	8	7	2	4		6	6	
Václav Roubal	26	8	8	2	3	2		5	
Jan Hurk	40	8	8	2	3	2		3	
Jíra Novák 1654	35	3	4	1	2				
ΣΣ	323	80	69	22	32	16	32	43	

Tereziánský katastr uvádí celkem 9 hospodářů s 374 str. A to Mikuláše Roubala, Václava Michala, Mikuláše Čapka, Ondřeje Štastného, Mikuláše Sychrovského, Jana Roubala, Tomáše Hurta, a Jiřího Davida, jako devátá usedlost je uvedena panská hospoda. Ve fasi 1 panský šenkýř, 2 nádeníci a 1 obecní pastýř.

Roku 1786, byly převedeny k nově zřízené faře v Kamberku do té doby patřily do farnosti louňovské. Z let 1721 - 1737, kdy na louňovské faře působil farář Jan Josef Teutsch, se dochoval soupis desátků které odváděla ves Předbořice louňovskému faráři.

	žita		ovsa	
	korce	čtvrtce	korce	čtvrtce
Ondřej Nezavdal č.2	2		2	
Václav Michal č.3	1		1	
Jan Roubal č.10	1		1	
Mikoláš Michálek č.5	2		2	
Hořejší Novák č.6	1		1	
Tomáš Šťastný	1		1	
Ondřej Šenkýř č.14	1		1	
Zavadil	1	2	1	2
Dolejší Novák č.11	1			
Dohromady ...	12		12	

Stabilní katastr (1830) zná 16 čísel popisných.

1	Forejt Jan vulgo Sochor	sedlák	
2	Vobrátil Jan	sedlák	
4	Dobeš Albert	sedlák	
5	Javorský Matěj	sedlák	
6	Vobrátil Tomáš vulgo horní Novák	sedlák	
7	Čechota Josef	sedlák	
8	Humeš František	sedlák	
9	Slabý Tomáš	sedlák	
10	Roubal Jan	sedlák	
11	Molik Jan	sedlák	
12	Obecní místo	sedlák	
13	Havlík Jan	sedlák	
14	Otradovec Václav	šenkýř	
15	Havlík Tomáš	domkář	
16	Zeman Martin vulgo dolní Novák	sedlák	

Od 24.9.1914 byly Předbořice spolu se vsí Lhýšov odděleny od katastrálního území Kamberk a vytvořily spolu (10.srpna 1914) jednu obec. K faktickému oddělení však došlo až po I. sv. válce v r.1919. V roce 1924 čítá 16 čísel popisných, totiž 11 celých statků, 2 půlstatky, 2 chalupy, 1 domek obecní zvaný všeobecně pastuška (č.p. 12), ta byla v r.1950? zbourána. V obci do 50. let fungovala obecní knihovna zřízená v období 1 republiky. a v r. 1956 byly Předbořice přičleněny znovu ke Kamberku a spolu s ním připadly do okresu Benešov. JZD zde bylo založeno až v r. 1957 (24.června). Předsedy družstva tu byli Miloslav Vobrátil (1957-1958), Jos. Forejt (1959) a Jos. Slabý (1960) poté došlo ke sloučení s JZD Zlaté Hory (1.května 1960).

V okolí Předbořic jsou připomínány pozůstatky dolů na zlato 750 m severovýchodně od Předbořic a 800 m západně od Předbořic. Obě lokality se nacházejí na okraji lesa (Odkaz o lokalitě je uveden v Báňském archivu v Kutné Hoře, Bárta)

Demografický vývoj

	1651	1780	1848	1869	1890	1910	1921	1930	1950	1970	1980
Domů	8(?)	15	16	16	16	16	16	17	15	14	14
obyvatel	32		105	98	113	102	99	107	66	55	48

KAPLE sv. Vojtěcha vystavěná byla roku 1907 nákladem předbořického rodáka Josefa Vobrátily, t.č. farář v Račiněvsi - u rybníčka, barok, o kruhové lodi s drobným obdélným presbytářem, s otevřenou předsíňkou se sloupky po stranách u lodi, klenutou valeným obloukem. Loď klenuta kupolí s lucernou.

Drobné sakrální stavby *Pod Předbořicemi jest u odbočky na Roudný, (železný), p. František Roubal bleskem zabit byl dne 2. září 1891*